

TÜ MRI-s kaitstavate bakalaureusetööde (3+2 õppekava) retsenseerimine ja hindamine.

Oponent peaks töö retsenseerimisel jälgima:

1. Kas töö moodustab loogilise terviku – kas on püstitatud eesmärk, kas kirjanduse ülevaade on piisav püstitatud eesmärgi mõistmiseks, kas kasutatud meetodeid on adekvaatselt kirjeldatud, kas saadud tulemusi on arutletud ja kas töö lõpeb järeldus(t)ega. Bakalaureusetöö ei pea sisaldama põhjapanevaid teaduslikke tulemuseni, kuid töö peab jõudama mingisuguse järelduseni.
2. Kui töö on osa suuremast projektist ja sisaldab ka teiste isikute poolt saadud või analüüsitud andmeid, siis kas töö autor on selgelt näidanud oma osa selles töös ja korrektselt viidanud teiste tehtud tööle.
3. Enne töö kaitsmist võib oponent üliõpilasega töö sisu üle arutleda, kuid ei tohi kaitsmisel esitatavaid täpseid küsimusi kaitsjale eelnevalt teada anda.
4. Töid hinnatakse järgmisel skaalal: F – „puudulik“; E – „kasin“; D – „rahuldav“; C – „hea“; B – „väga hea“; A – „suurepärase“. Oponent peaks andma tööle võimalikult objektiivse hinne, võttes arvesse, et hinne „A“ antakse ainult töödele mis on tõe poolest suurepärased.

Oponent peab enne vastava töö kaitsmist vormistama kirjalikult oma arvamuse. Allkirjastatud retsensiooni võtab oponent kaitsmisele kaasa. Kui oponent ei saa kaitsmisele tulla, toimetab ta allkirjastatud arvamuse kaitsmiskomisjoni esimehele hiljemalt üks tööpäev enne kaitsmist. Sel juhul loeb arvamuse ette komisjoni esimees, kes küsib ka oponenti esitatud küsimused.

Arvamuses hindab oponent skaalal „A“ kuni „F“ töö järgmisi aspekte:

1. Materjali esitamine ja vormistamine (probleemi esitamise selgus ja põhjalikkus; teksti ladusus ja liigendatus; terminite kasutamise ja kirjandusele viitamise korrektsus; jooniste ja tabelite vormistamise ning nendele viitamise korrektsus jne).
2. Kirjanduse ülevaade (kas on piisav, et antud temaatikast saada ülevaade; kuidas on seostatud erinevatest artiklitest saadud teadmisi; kas on analüüsitud avaldatud tulemusi; kas kasutatud allikad on asjakohased jne).
3. Materjal ja meetodika (töös kasutatud materjalide kirjeldamine; töös kasutatud meetodikate kirjeldamine; kas kõiki kirjeldatud meetodikaid on hiljem kasutatud; kas nende järgi on võimalik katseid korrata; kas on ära märgitud katsete korduste arv kui see on oluline jne).
4. Saadud tulemused ja nende arutelu. Teadustöö tulemusi ei ole võimalik enne uurimistöö algust ette ennustada ega garanteerida, seega ei tohiks antav hinne sõltuda saadud tulemuse teaduslikust väärtusest; negatiivne tulemus ei ole iseenesest põhjus hinne langetamiseks ja supertulemus ei garanteeri suurepärasest hinnest. Bakalaureusetöö peamiseks eesmärgiks on õppida ja harjutada teadustulemuste korrektset esitamist ning näidata oma mõtlemisvõimet saadud tulemuste üle arutlemisel.

Kaitsmisel saab oponent hinnata ka üliõpilase esinemist ja küsimustele vastamise oskust. Kui oponent otsustab kaitsmisejärgselt retsensioonis esitatud hinnet muuta, siis saab ta seda teha, kinnitades seda allkirjastatud hindeparandusega retsensioonis.

Oponendi poolt soovitatav hinne ei pea olema eelnevate hinnete keskmine, kuid võtab neid siiski arvesse.

Hindamine.

Oponendi poolt pakutud hinne ei ole töö lõplik hinne. Kaitsmiskomisjon võib oponendi poolt pakutud hinnet tõsta või langetada, võttes arvesse nii komisjoni siseoponendi kui ka teiste komisjoniliikmete arvamusi. Töö lõplik hinne kujuneb kolmest osast:

1. Oponendi poolt soovitatud hinne (antud valdkonna spetsialisti hinnang töö kohta).
2. Tööga põhjalikumalt tutvunud kaitsmiskomisjoni liikme poolt soovitatud hinne (hindab samuti töö sisu ja vormi, kuid omab oponendist paremat ülevaadet töö tasemest võrdluses teiste kaitsmisele tulevate töödega).
3. Teiste komisjoniliikmete (kes üldjuhul ei ole tööd lugenud) ühine arvamus, milles hinnatakse eeskätt töö/tulemuste esitamist, kaitsja oskust oponendi ja teiste kuulajate küsimustele vastata ja oma töö/tulemuste üle arutleda.

13/12/2011

Juhendi koostasid:

Tiina Alamäe, Arnold Kristjuhan, Maris Laan ja Tiina Tamm